רבי ישמעאל פרק שישי מנחות עא.

לרבי יאשיה דדריה. שהיה כדורו וכן גילו לאפוקי רבי יאשיה הגדול שהיה תנא: **שמיר בהשרשה.** שאם השרים קודם לעומר עומר מתיר ואע"ג דלא גדל כלום: **מגלן.** בתמיה: **דאסיר אביב.** קלוי באש (ויקרא ב). מדקאמר מן האביב הכא העומר: **מכלל דאיכא דלאו אביב.** וקשרי ליה עומר דהא לא ממעטיה קרא אלא מהבאת העומר לחוביה: וקפריך **דלמא דלאו אביב.** שרי ולעולם שהיה אביב אבל תבואה שלא הביאה שליש לא שרי לה עומר. (ה) אביב מבושל כל צרכו: **מכלל דאיכא דלאו כר חרמש.** והיינו שלא הביא שליש דאי הביא שליש כר חרמש הוא ושרי ליה עומר דהא לא מעטיה אלא (ו) ממרמש (ז) [ב]: וקפריך **דלמא דלאו כר חרמש.** שרי ולעולם דהוא כבר שחת ולאו למאכל בהמה אבל השרשה לא שרי: **קמה.** מהאל חרמש נקמה: **מכלל דאיכא דלאו** [ח] **קמה.** שאין לו קמה והיינו השרשה: **אגם.** שגדלה מעט לגוף ראשו בלא העיקר כמו (ישעיה נח) הלכוף כאגמון ראשו: **אשר תוזע.** [ח] ומא הקציר כיצרי מעשיך אשר תזרע (שמות כג) משעת זריעה שרי וכשאי הלאם כתיב [ט] ואזריעה דעומר קאי דשאי הלאם לא שרו למקדש אלא תבואה דשרי עומר להלייט שרו שאי הלאם למקדש: **סודני.** תלמידי חכמים על שם סוד ה' ליראיו (תהלים כה). ל"א רב פפא רמי שכרא הוה דלמרגיז בספסים (דף קיג.) מי לאו דרמאי שכרא לא מיעטא ודודי מיקרי דלמרגי' אתם תמרי באוכלוך) אני סודנא דהוו ואמאי קרו ליה סודנא סוד נאה שמעשרת ומגילות חסלים: **בשדה כתיב.** עד שיהא נקלט ונשרש בשדה: **מתני' קוצרין כיס השלחין שבעמקים.** מפני שמפסידים מהר ועוד דרעות הן ומין (ו) איסור בא) בקציר: **מוסר לקוצר שתם.** קודם לעומר להאכיל לבהמתו: **אימתי כומן שסתמיו.** לקוצרה לצורך בהמה עד שלא הביאה שליש קוצר אף (מ) משהביאה שליש: **אף יקוצר.** יתמיל לקוצר ויאכיל לבהמתו משהביאה שליש בב): **קוצרין מפני הנטיעות.** שלא יפסדו לפי שאותה תבואה ראויה לעומר כדאמרינן פ' כל הקרבנות (נקמן פה.) אין מביאין לא מכיה השלמין ולא משהה האילן ואמרינן בשמעתין ממקום שאי אתה מביא אתה קוצר. ל"א מפני הנטיעות משום כלאים ולהכי נקט נטיעות משום אורחא דמילתא פעמים שאדם זורע תבואה ואין שם נטיעות ואתר זמן עולות שם נטיעות מתליהן וצריך לקוצר את הזרעים משום כלאים: **ומפני כיס האכל.** שאין להם מקום פנוי ליסב ברחבה לברך ברכת רחבה כדאמר בפ"ק דברכות (דף מ:) אחיהו המיוגעים וכו': **ומפני כיס המדרש.** שאין מקום ליסב לתלמידים דהני קליר מלוה ניהו: **כריכות.** אגודים [י] קשורים: **לכוסים.** כלא קישור שקורין ייבל"ש: **מן הקמה.** שהאל קרייה לשמה כדכתיב (דברים טז) מהאל חרמש בקמה: **לא מגא.** שכבר נקלר הכל: **מן הגא.** דכתיב כרתל (ויקרא ג) רך ומל (שו:): **לקוור בגילה.** כדאמר בריש פירקין (שם.): **גמ' וקרא אם קריה והבאתם את עומר (וגו').** דמשמע שיכול לקוור קודם הבאת העומר וכתיב ראשית קצירכם דמשמע שהאל ראשית לכל הקצירות: **ממקום שאפה.** יכול להביא [ב] עומר: **אי אפה מביא אפה קוור.** חטין וכוסמין ושבולת שועל ושיפון שמותר לקוור קודם לעומר שהרי אין העומר בא מהם: **מדרבי יוחנן.** דאמר לעיל (ע:) אתיא ראשית אמלה: **מאן שמעת ליה דנקט ליגא דמיתו ולא מיתו.** כדתקני בתמתיתין ולא מיתו בידם חכמים: **רבי יהודה היא.** כדאמרינן בפרק המקום שנהגו (נו.) שהיו אומרים שמע ישראל של הקריעה עשר ניסן דסבר לאו מלאכה מחשבת היא: **וכורכין את שמע.** מפרש בספסים במקום שנהגו (נו.) שהיו אומרים שמע ישראל וקבלו עליהם עול מלכות שמים ולא בשאר ימות השנה: **לפני העומר כו'.** ואע"ג דאמר רבי מאיר לעיל (דף סז:) מולאין שוקי ירושלים מלאין קמח וקלי שלא נרגנו ראשי פרקים: **מתירין.** כדאמרינן בגמרא שמעתא דמיכה: **ומפני בית המדרש.** דאמר רבי מאיר לעיל (דף סז:) אשר ירחמו לבבו אמר רב אסי אמר רבי יוחנן אמר רבי יאשיה אמר רבי יוסי בר חלפתא אמר רבי אלעזר בן עזריה אמר רבי אלעזר בן חסמא אמר רבי אלעזר בן ערך אמר רבי אלעזר בן מתיא אמר רבי אלעזר בן שמוע אמר רבי אלעזר בן יעקב אמר רבי אלעזר בן אלעזר אמר רבי אלעזר בן אלעזר אמר רבי אלעזר בן אלעזר